

52. festival profesionalnih pozorišta Vojvodine
(od 16. do 22. aprila 2002)

Novi identitet

Vedekind: Buđenje proleća
režija: Gorčin Stojanović

Posle dugogodišnjih Susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, jedne potpuno obesmišljene i megalomanske manifestacije koja je svoj dvanaestodnevni, a ponekad i duži program, sastavljen od dvadesetak predstava, po pravilu vrlo relativne umetničke vrednosti, nesrećno selila od jednog do drugog vojvođanskog pozorišta, konačno su se desile neminovne konceptijske promene. Zajednica profesio-

nalnih pozorišta Vojvodine odlučila je da uvođenjem institucije selektora, svođenjem festivala na deset predstava koje će se odigrati u sedam dana, osetnim smanjenjem broja nagrada i poveravanjem domaćinstva samo Zrenjaninu, Kikindi, Somboru i Novom Sadu, pokuša stvoriti uslove za pravu prezentaciju onoga što je urađeno tokom tekuće sezone u pokrajinskim pozorišnim kućama.

Od 32 prijavljene, selektor Vladimir Kopicl odabrao je 6 predstava za odrasle: *ŽIVOT I PRIKLJUČENIJA VOJNIKA IVANA ČONKINA*, po romanu Vladimira Vojnoviča, Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina, u dramatizaciji Branislava Nedića i režiji Ljuboslava Majere; *SLUGA DVAJU GOSPODARA* Karla Goldonija, Narodno pozorište (Népszínház) Subotica – Drama na srpskom jeziku, u režiji Kokana Mladenovića; *PIKNIK NA LOGORU* Fernanda Arabala, Pozorište „Deže Kostolanji“ („Kosztolany Dezso” Színház) iz Subotice, u režiji Andraša Urbana; *BUDENJE PROLEĆA* Franka Vedekinda, Narodno pozorište iz Sombora, u režiji Gorčina Stojanovića; *DOBAR ČOVEK IZ SEČUANA* Bertolta Brehta, Novosadsko pozorište (Újvidéki Színház), u režiji Šandora Žotera i *OSLOBOĐENJE SKOPLJA* Dušana Jovanovića, SNP, Novi Sad, u režiji Žanka Tomića, kao i četiri predstave za decu: *KUĆA KOJA SVIRA*, Dečje pozorište (Gyrmekszínház) iz Subotice, u režiji Đerđa Hernjaka; *MALI PRINC* Antoana de Sent Egziperija, Pozorište mladih iz Novog Sada, u režiji Ferida Karajice; *OSTRVO S BLAGOM* Branka Milićevića Kockice, Narodno pozorište iz Sombora, u režiji Radoja Čupića i *MALA SIRENA* Željka Hubača, Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina, u režiji Ljuboslava Majere. U obrazloženju, selektor Vladimir Kopicl je naglasio da je pri izboru predstava vodio računa da, uz vrednosni sud, istakne i nešto od razgranate tipološke mape teatra u Vojvodini danas. Za pružanje objektivne slike i sve raznolikosti pozorišnih dešavanja bilo bi značajno da selektor u dužem roku, od 2 do 3 godine obavlja tu dužnost, a time bi do izražaja došla i estetska dimenzija selekcije u tom periodu.

Srećna okolnost leži u činjenici da je prvi domaćin ovako zamišljenog festivala bio Zrenjanin, odnosno Narodno pozorište „Toša Jovanović“. Zahvaljujući odličnoj organizaciji, sjajnoj poseti publike, kva-

litetu odabranih predstava i pravom pozorišnom ambijentu, pokrenuta je inicijativa da Zrenjanin postane stalna adresa festivala, jer bi se na taj način stekao potreban identitet i mogućnost da u vrlo kratkom vremenu ponese epitet ozbiljne i prestižne manifestacije.

Što se samih predstava tiče, ne bismo ulazili u detaljnije analize, niti njihovo vrednosno procenjivanje, ali treba istaći da je i dalje uočljiva tendencija scena na mađarskom jeziku, tu pre svega mislimo na Újvidéki Színház i „Kosztolany Dezso” Színház, ka istraživanju pozorišnog izraza, kao i žanrovska raznovrsnost i oslanjanje na glumce mlađe generacije u predstavama SNP-a, somborskog Narodnog pozorišta i Drame na srpskom jeziku Narodnog pozorišta u Subotici.

MIROSLAV MIKI RADONJIĆ

